

Uppror i kören

Birger Sjöberg

Marcato

Solo

Right Hand

Left Hand

1 Pro - pra kör! Vem kan a - na! Vem kan väl a - na o - ron stör, fläk - tar vild ut-
2 Fol - ket lyss, fol - ket tju - sas, fol - ket be-grun-dar... Som till kyss, mild te - no - rens
3 Sångens brus sak - ta dom-nat. Tyst-nad or - ka - nen, stumt vårt sus. Dör-ren stängd. På
4 Pro - pra kör! Jag vill lo - va, jag vill be - dy - ra löf - tet hör: Allt till gott jag

6

- i din fa - na, där en Bro - ders hand sig rör! In - gen tror,
mun sig run - dar, fast jag vet, den svor helt nyss. Le - dar'n hand
vå - ta pla - nen grä - lar körn i kväl - lens ljus. Le - dar'n står
sö - ker sty - ra, me - dan o - rons våg sig rör. "Vac - kra sky"

10

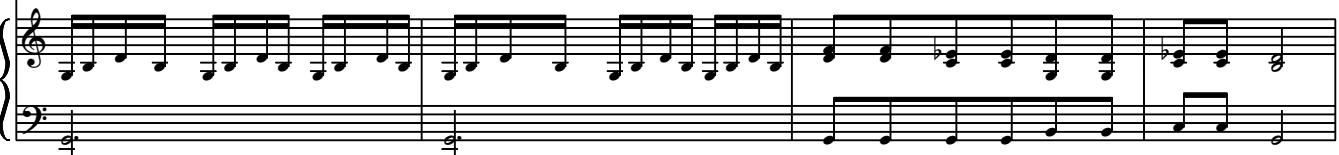
in - gen tän - ker, djä - vu - len blän - ker med ett grin just näfri - den li - ka-som skän - ker
pin - nen nap - par: luf - ten han klap - par, rin - gar slår. Men i - bland han tak - ter - na tap - par,
blek om kin - den, kap - pan i vin - den slår och far ro - par till te - no-ren vid grin - den:
må vi sjun - ga u - tan den tun - ga vre - den dov. Blix - tar, som i ö - go - nen ljun - ga,

15

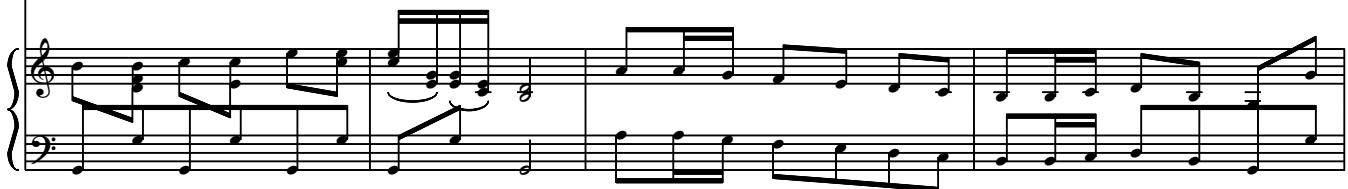
stjär - nors sken åt me - lo - din. Ba - kom stär - kveck ste - la vred - ga - de bö - lor sval - la.
vred - gat spre - tar stritt hans hår. Nyss i sal'n det kack - la: "Blind - pi - por kan vi sli - ppa!"
"Tis - dag, fem, vi öv - ning har!" Den - ne gno - lar ba - ra, gällt han en gull - ton rul - lar:
släc - kas snart i Sångens hov. Tram - par mig te - no - ren, vill jag ett hand - slag bju - da.

Ljus-blå-a ö - gon ske - la, ro - si - ga mun-nar tral-la; kö - ren lät - sas vän-skap, slu-ten tätt,
 "Du vill ha kö'r'n att vack-la...!" Röd sågs te - no - ren trip-pa: "Hut! Jag bil - dar kör på an-nat håll!"
 "Ö - va din he - sa ska - ra tup - par! Men and - ra bul-lar blir det strax, när kö - ren klyvs i - tu!"
 Dund-rar e - mot mig, svor en bas, skall min stäm-ma lju-da: "Trog-na äd - la bro - der, än en gång

tril - lar, dril - lar stil - la, ljutt och lätt! In - gen kan a - na, ba - sen rul - lar så vred i grun-den,
 "Bil - da du! Och drag för fan i våll!" Ord ut - av kär - lek lju - sa nöd-gas i sång man stam-ma.
 "In - te ska du gnäl-la, skäl - la nu!" An - dre te-nor'n, som står och rö - ker på hu - sets trap - pa,
 minns, att hjär-tats nyc-kel he - ter sång!" Snart sko - la ond-skans an - dar vi - ka på al - la kan - ter,

in - gen kan a - na, te - n - oren har bit - ter smak i mun - den, fast-än han skri-ker: "Glad så - som
 Nog hörs te - no - re-en su - sa: "Kär - lek, oh tänd din flam - ma", fast-än han ry - ta vil - le: "Må
 bör - jar på hån a - att hur - ra smått och i händ - 'ren klap - pa, ro-par: "Ja, kru - sa Gyll-berg, han
 e - nignt få å - te - er su - sa, bru - sa kring berg och bran - ter "Då - ne som ås - kan, brö - der" och

få - geln i mor - gon - stun - den." Pro - pra kör! Vem kan a - na, vem kan väl a - na
 djä - vu - len dig a - nam - ma!" Fol - ket lyss, fol - ket tju - sas, fol - ket be - grun - dar...
 är ju Ca - ru - sos pap - pa!" Sån - gens brus sakt - a dom - nat. Tyst - nad or - ka - nen,
 "Mun - tras - te mu - si - kan - ter". Pro - pra kör! Jag vill lo - va, jag vill be - dy - ra

(4)
 o - ron stör, flæk - tar vild ut - i din fa - na, där en Bro-ders hand sig rör!
 Som till kyss, mild te - no - rens mun sig run-dar, fast jag vet, den svor helt nyss.
 stumt vårt sus. Dör - ren stängd. På vå - ta pla-nen grä-lar kör'n i kväl-lens ljus.
 löf - tet hör: Allt till gott jag sö - ker sty - ra, me-dan o - rons våg sig rör.

